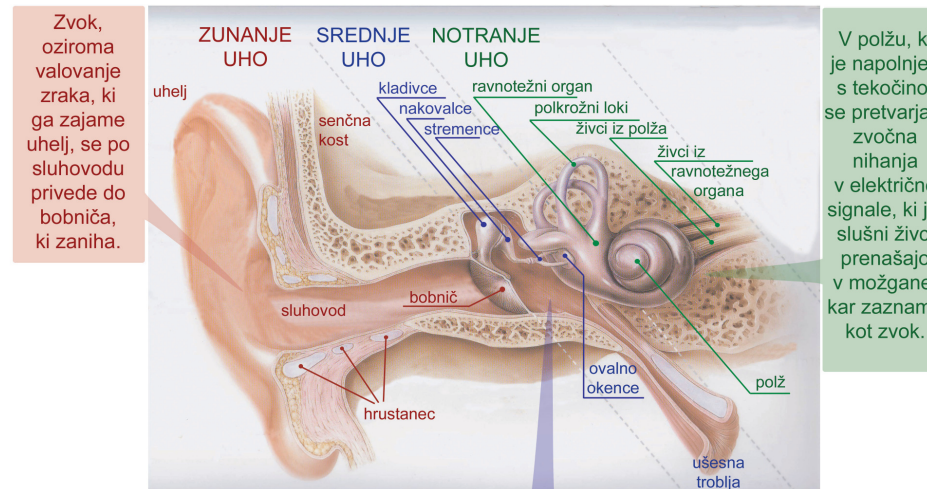

HRUPNA GLASBA NAM LAHKO TRAJNO POŠKODUJE SLUH

Ste že kdaj dalj časa, od blizu in v živo poslušali koncert elektronsko ojačane glasbe kake rock skupine? Se spominjate, kako je bilo potem? Kako vam je naslednji dan še vedno zvenelo v ušesih in ste imeli polno glavo pa tudi sicer ste se počutili »mačkasto«? Kako glasno so vam morali drugi govoriti, da ste jih sploh razumeli? In kako glasno ste morali tudi sami govoriti, ker ste menili, da vas drugi ne slišijo? Gotovo se tudi spominjate, da so v nekaj dneh ti občutki izzveneli. Tisto, česar najbrž ne veste pa je, da ste si takrat lahko že trajno poškodovali sluh. Sicer ne veliko, vendar za vselej! Če se izpostavljate zelo hrupni glasbi bolj pogosto, pa se trajne poškodbe v vašem ušesu postopoma razširijo, tako da sčasoma postanete naglušni.

Zvok, oziroma valovanje zraka, ki ga zajame uhelj, se po sluhovodu privede do bobniča, ki zaniha.

V polžu, ki je napolnjen s tekočino, se pretvarjajo zvočna nihanja v električne signale, ki jih slušni živci prenašajo v možgane, kar zaznamo kot zvok.

Z bobničem zanihajo slušne koščice, imenovane klavdice, nakovalce in stremence, od katerega se prenašajo nihaji na polža.

KAKO SE TAKIM POŠKODBAM IZOGNEMO?

Bodimo previdni, če se udeležujemo koncertov, kjer je glasba ves čas tako glasna, da se med koncertom ni mogoče pogovarjati! Zaščitimo ušesa pred preglasnim zvokom s čepki, ki so posebej izdelani za poslušanje preglasne glasbe, ter po koncertu poskrbimo za daljše obdobje tišine.

mm
15
10
5
0

Zaradi izpostavljanja dolgotrajnemu in preglasnemu hrupu so v tem delu polža slušne celice povsem uničene.

Pri pretvorbi zvoka v električne signale imajo glavno vlogo stebričaste celice, imenovane dlačnice. Zaradi hrupne glasbe se te celice trajno poškodujejo tembolj čim glasnejša je glasba in čim dalj časa jo poslušamo. Sliki prikazujeta nepoškodovanega polža (levo) in takega, ki je že močno in nepopravljivo poškodovan zaradi hrupa (desno). V njem so popolnoma uničene dlačnice v tistem delu polža, na katerega kaže puščica. Človek, ki ima tako poškodovane slušne celice, ne razume več govora, in žal tudi slušni aparat ne reši težave.

Avtorji: Sonja Jeram, osnovna oblika in urejanje; Erik Margan, dokončna oblika in priprava za tisk; Miki Muster, karikatura; Peter Starič, zasnova in besedilo. Slike so prispevala podjetja: Phonak AG, prerez ušesa; in Widex d.o.o., povečan prerez polža (2 sliki).